

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. Перник, П- П. 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на десети ноември, две хиляди и десета година, в касационен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря **Нванка И.** и в присъствието на **прокурор Стефанова**, като разглежда докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. № 153 по описа за 2010 г. на Административен съд- Перник**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, вр. с чл. 63, ял. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на **Митница Перник** срещу решение № 221/23.10.2009 г., постановено по н. а. х. д. № 182 по описа за 2008 г. на Районен съд гр.Радомир, с което е отменено наказателно постановление № 9/2007 от 24.04.2007 г., издадено от Началника на Митница Перник. С отмененото наказателно постановление на "Винарска изба Кехлибар" ООД, по реда на чл.123, ал.2 от ЗАДС е наложена имуществена санкция в размер на 53 592 лв.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и е необосновано. Моли решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде оставено в сила наказателното постановление.

Ответникът "Винарска изба Кехлибар" ООД, чрез процесуалния си представител с писмени молби по делото иска прекратяване на производството поради изтекла абсолютна погасителна давност, а алтернативно оспорва касационната жалба, като намира, че същата е неоснователна.

Окръжна прокуратура Перник, чрез своя представител прокурор Стефанова, намира касационната жалба за неоснователна и предлага съдебното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК/ редакцията която е била в сила към момента на констатиране на нарушението/, вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК.

В настоящия случай, предвид извършването на административното нарушение - 17.10.2006 г., предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл още преди произнасянето на въззивният съд и провеждането на първото по делото заседание по касационната жалба /16.12.2009 г./. С неговото изтичане се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към релевантния момент на последното съдебно заседание на касационната инстанция това правомощие следва да се счита погасено. Изтичането на давността налага прекратяване на административно-наказателното производство по аргумент на чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК и отмяна на наказателното постановление с оглед правомощията на районния съд по чл. 63, ал. 1 ЗАНН. С обжалваното съдебно решение районният съдия е отменил наказателното постановление. След като приложението на абсолютната давност предполага отмяната на наказателното постановление, то обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила, макар и по гореизложените мотиви, които са различни от мотивите на районния съдия.

Произнасянето по изложените в касационната жалба оплаквания при изтекъл срок по чл. 81, ал. 3 от НК се явява излишно.

Мотивиран така, касационен състав на **Административен съд - Перник**,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №221 от 23.10.2009 г. постановено по н.а.х.д. № 182/2008 г. на Районен съд - Радомир.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалва:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/